

Obrazy

Komunál

Obrazy na stěnách, jako svědectví jediný, vypráví o dobách, o kterých jen tiše sním, a očima malířů, po víně opilých, propadám do děje, těch časů minulých, maloval zřejmě kat ne, já jsem nevinný, nevinný, nevinný.

Po chodbách tajemných, mé kroky zní, nechám si vyprávět, osudy zdí, snad bílá paní, snad přízrak rytířů, příběhy slavných, jen z rukou malířů.

Krev už tu nepoteče, na hradbách zavlád klid, souboje můžů o čest, mizí jak jarní sníh, stačí se jenom dívat, dotýkat starých zdí, poslouchat, tiše mlčet, umírat v příbězích, jsou slyšet zvony kaple a v dálce dětskej smích...

Krev už tu nepoteče, na hradbách zavlád klid, souboje můžů o čest, mizí jak jarní sníh, chce se mi z toho brečet, že vlastně nejsme nic, na stěnách po ná zbyde, jenom pár čmáranic.

Očima malířů, po víně opilých.